

◆ L'HORA NOVA ◆

DISCIPLINA

Tota l'atenció del moment ha ésser per la guerra. Cap distracció ha de succeir-se ara. Res d'apetències personals o d'afanys de partits o organitzacions. Una consigna única ha de mobilitzar-nos: la de guanyar la guerra.

Per ella, cal exigir l'organització acurada de la reraguarda; l'obediència total als mandats que emanen dels organismes de govern; l'esforç i el sacrifici constant. Amb guerra, res positiu pot construir-se. Tot el què féssim en els llocs d'on han estat foragitats els rebels, els enemics del progrés, passaria a ésser unes runes inservibles si la guerra durés i amb ella el guany continuat de l'enemic.

L'economia del nostre país i el seu estat social, juguen un paper primordial, potser el més enorme, en aquesta lluita interna que estem sostenint. Una i altra cosa formen el bloc de defensa més eficaç que posseïm. Si es trenqués, cauríem inevitablement a la derrota ràpida que ens portaria a l'estat més trist i més repugnant que podem imaginar. I això, indubtablement, no ho vol ningú dels que formen en les rengleres dels exèrcits antifeixistes.

No podem permetre que la guerra s'allargui. Tots els mitjans al nostre abast han de servir per extingir-la en un termini el més curt possible. Amb l'allargament de la guerra, debilitaríem l'economia del país i el cos social perdria la cohesió que li precisa. I si així situéssim les coses, res més podríem esperar de la derrota tràgica de la nostra gesta.

Temps enrera, parlant de la conveniència d'acabar amb la guerra, indicàvem que l'acció més eficaç dels actuals instants, era la internacional. Aquesta, que correspon únicament al Govern, cal que sigui feta, ara, amb la major energia i amb la major pressió. Si avui ja és la U. R. S. S., la potència estrangera més equipada d'armament bèl·lic, la que ens ha ofert el seu

(Passa a la pàg. 8)

TREBALL I ORDRE

La guerra continua i no podem perdre cap avinentesa per a donar suport als companys que lluiten. Per això les organitzacions sindicals recomanen i ordenen a llurs afiliats, que no han de tenir en aquest moment altre objectiu que estar constantment al servei de la guerra. No seran tolerades noves bases de treball que gravin l'economia ni hauran d'ésser respectades les bases de treball quan es treballi en produccions que tinguin relació amb la guerra.

Tots els treballadors han de considerar-se mobilitzats i per consegüent és necessari que facin l'esforç màxim en el treball i procurar produir més que abans del 19 de juliol. Com més treballaran i més produiran, més ajut podran donar a la lluita antifeixista.

Tots aquells treballadors que, per causes que no volem esmentar, produeixen menys que abans del 19 de juliol, són uns sabotejadors del nou ordre. Caldrà tenir-los presents per a donar-los hi la lliçó que es mereixen. En plena guerra civil no hi ha dret de voler-se beneficiar de la greu situació i donar gust a la ganduleria.

La dignificació de l'home és el treball, i qui cobra un bon jornal i no treballa és una càrrega per a la col·lectivitat i, a la vegada, un element pertorbador. A mida que es vagi establint el nou ordre, s'ha de tenir en compte el reduir la burocràcia en el seu just límit, perquè no es pot tolerar un excés de despeses inútils per a mantenir panxacontents.

Hem de tenir present que caldran molts sacrificis per a poder-nos centrar en una situació avantatjosa per a guanyar la guerra, i en aquest aspecte, cal una estreta i sincera unió entre tots els elements antifeixistes. No s'ha de restar mai, s'ha de sumar sempre, mentre hi hagin les suficients garanties de col·laboració. Les diferències de procediments i d'actuació, no tenen cap importància en relació amb la greu situació que estem travessant. Ara no són hores de predominis ni de privilegis, sinó hores de compenetració en tots els ordres, perquè la disciplina i l'acatament a les disposicions dels elements directius estan en relació directa amb l'enfortiment del front antifeixista.

Cal que cada cosa sigui al seu lloc de lluita. El treball intens i conscient ha de produir-se aquí, i els quaranta mil fusells que volten per Catalunya han d'ésser al front.

Hi ha molts elements que podem conceptuar com antifeixistes i no donen la importància deguda als moments actuals i s'haurien de convèncer que no és pas l'hora de perdre el temps en bromes i en col·lectivitacions que no més serveixen per a augmentar els preus.

Cal treballar, però cal també ordre en el treball i en la distribució de tots els mitjans que estiguin a la nostra mà, per a què tinguin un resultat pràctic i eficaç. Treballar, vol dir producció de tots els articles que siguin necessaris per a la lluita, i ordre, vol dir unió i disciplina. Una cosa i l'altra són indispensables per a conquerir la victòria. La nostra consigna és aquesta: Treball i Ordre.

RAMON VILACÍS